

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY
DNR-1.720.48.2020.MS**

Warszawa, 03 grudnia 2020 r.

DECYZJA nr DNR-1/66/2020

Na podstawie:

1) art. 24 ust. 4 pkt 1 lit. b oraz pkt 2 lit. b w związku z art. 10 ust. 1, art. 4 ust. 1, art. 5 ust. 1 oraz art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa wózka VERSO (gondola + spacerówka), wprowadzonego na rynek przez przedsiębiorcę Ewę Suder prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą F.P.H.U „JUNIOR – SUDER” Ewa Suder w Myślenicach, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że produkt ten, ze względu na nieprawidłowości konstrukcyjne polegające na niekontrolowanym zwolnieniu zapięcia pasa biodrowego nie jest bezpieczny i:

- a) w przypadku wózka VERSO (gondola + spacerówka), który nie został wprowadzony na rynek – zakazuje temu przedsiębiorcy wprowadzania go na rynek i nakazuje podjęcie czynności niezbędnych do zapewnienia przestrzegania tego nakazu,
- b) w przypadku wózka VERSO (gondola + spacerówka) wprowadzonego na rynek – nakazuje temu przedsiębiorcy natychmiastowe wycofanie go z rynku;

2) art. 24 ust. 12 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047 z późn. zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zobowiązuje przedsiębiorcę Ewę Suder prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą F.P.H.U „JUNIOR – SUDER” Ewa Suder w Myślenicach do przekazania dowodów wykonania obowiązków nałożonych w pkt 1 decyzji w terminie 45 dni od dnia doręczenia decyzji;

3) art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047 z późn. zm), za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, tj. wózka VERSO (gondola + spacerówka), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nakłada na przedsiębiorcę Ewę Suder prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą F.P.H.U „JUNIOR – SUDER” Ewa Suder w Myślenicach karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) płatną do budżetu państwa;

4) art. 25a ust. 1 i 6 ustawy z 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047 z późn. zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zobowiązuje przedsiębiorcę Ewę Suder prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą F.P.H.U „JUNIOR – SUDER” Ewa Suder w Myślenicach do uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty w wysokości 1 014 zł (słownie: tysiąc czternaście złotych) stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez Laboratorium Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Lublinie.

Uzasadnienie

Pismem z 25 maja 2020 r. Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako: „Prezes UOKiK” lub „organ nadzoru”) protokół wraz z aktami kontroli nr WPR.8361.270.2019 oraz WPR.8361.111.2020 dotyczący wózka VERSO (gondola + spacerówka) (dalej jako: „wózek”), wprowadzonego na rynek przez przedsiębiorcę Ewę Suder prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą F.P.H.U „JUNIOR – SUDER” Ewa Suder w Myślenicach.

Kwestionowany produkt to wózek wielofunkcyjny przeznaczony do przewożenia jednego dziecka w wieku od 0 do 36 miesięcy i masie ciała maksymalnie do 15 kg . Produkt składa się z podwozia, na którym można osadzić gondolę lub siedzisko. Podwozie posiada cztery koła, które można demontować np. podczas transportu. Tylne koła wyposażone są w element do parkowania, natomiast koła przednie posiadają blokadę do jazdy na wprost. Podwozie wózka posiada mechanizmy blokujące, które załączają się automatycznie przy rozkładaniu podwozia wózka oraz rączkę z regulowanym kątem nachylenia, która osłonięta jest materiałem skóropodobnym. Gondola ma długość poniżej 800 mm i jest wykonana z elementów drewnianych i metalowego stelażu osłoniętego materiałem włókienniczym, jej pokrycie wewnętrzne ma miękkie wypełnienie, a spód gondoli jest wyściełony materacem. Nadwozie posiada regulowaną budkę oraz dodatkową osłonę z miękkim wypełnieniem pokrytą materiałem włókienniczym przypinaną na metalowe zatrzaski. Siedzisko

spacerówki posiada regulowane oparcie oraz podnózek pokryty materiałem skóropodobnym z zamkiem błyskawicznym. Na sztywną konstrukcję siedziska naciągnięty jest materiał włókienniczy z miękkim wypełnieniem oraz dołączona jest barierka ochraniająca, osłonięta skóropodobnym materiałem, którą można zdemontować. Siedzisko wyposażone jest w regulowany system przytrzymujący dziecko, składający się z pasów naramiennych i pasów biodrowych oraz zabezpieczenia na wysokości krocza, które połączone jest ze sobą za pomocą plastikowego zapięcia zatrzaskowego. Pasy wykonane są z tkanych taśm, na których znajdują się plastikowe regulatory. Dodatkowo na pasie krokowym i pasach naramiennych umieszczono osłony z materiału włókienniczego z elementami siatki. Siedzisko posiada również pokrowiec na nóżki dziecka przypinany metalowymi zatrzaskami. Do podwozia przymocowany jest kosz z materiału włókienniczego, który można odłączyć. W zestawie znajduje się również torba, którą można przymocować do rączki wózka. Produkt pakowany jest w tekturowe opakowanie, do którego dołączona jest papierowa instrukcja zawierająca wszystkie istotne ostrzeżenia oraz informacje. W instrukcji także wskazana jest nazwa produktu: „VERSO” oraz informacje o producencie: „F.P.H.U. „JUNIOR – SUDER”, „(...)”Myślenice, „(...)”

W trakcie kontroli nr WPR.8361.270.2019 oraz WPR.8361.111.2020, która odbyła się w siedzibie przedsiębiorcy Ewy Suder prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą F.P.H.U „JUNIOR – SUDER” Ewa Suder w Myślenicach, inspektorzy reprezentujący Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej poddali wózek ocenie bezpieczeństwa w oparciu o przepisy ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o ogólnym bezpieczeństwie produktów”, posiłkując się wymaganiami normy PN-EN 1888:2012 „*Artykuły dla dzieci. Wózki dziecięce. Wymagania bezpieczeństwa i metody badań*”, zwanej dalej „normą”, a następnie pobrali do badań laboratoryjnych próbkę produktu i przekazali ją do Laboratorium Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Lublinie w celu sprawdzenia, czy wózek spełnia wymagania bezpieczeństwa określone w normie. Badania laboratoryjne wózka wykazały, że wózek nie spełnia wymagań pkt 8.1.3.1.1 ww. normy, ponieważ w trakcie przykładania siły 200 N (w kierunku prawy pas biodrowy/lewy pas naramienny) zapięcie uległo zwolnieniu (*vide* sprawozdanie z badań nr 410/2019 z dnia 22 stycznia 2020 r.). Zgodnie z pkt 8.1.3.1.1 normy, podczas badania zgodnie z pkt 8.1.3.2.3 w dowolnym kierunku, zapięcia nie powinny ulec zwolnieniu ani uszkodzeniu, które wpływa niekorzystnie na normalne działanie i funkcjonowanie. Ponadto brak było ostrzeżenia: „*OSTRZEŻENIE To siedzisko nie jest odpowiednie dla dzieci w wieku poniżej 6 miesięcy życia*”. Zgodnie z pkt 8.1.1.1.2 normy wózki

przeznaczone dla dzieci w wieku od 6 miesiąca życia powinny być oznakowane takim ostrzeżeniem, które jest widoczne podczas składania, rozkładania lub regulacji wózka.

Dowód: protokół i akta kontroli (nr WPR.8361.270.2019 oraz WPR.8361.111.2020) - k. 1-83 akt kontroli Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej

W związku powyższym, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie w tej sprawie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, 695 i 1298), (dalej jako: „Kodeks postępowania administracyjnego”), pismem z 23 lipca 2020 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę Ewę Suder prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą F.P.H.U „JUNIOR – SUDER” Ewa Suder w Myślenicach (dalej jako „strona postępowania”) o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa wózka, wyznaczając ww. przedsiębiorcy termin 21 dni na zajęcie stanowiska w sprawie. W tym samym piśmie Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do potwierdzenia jej roli w obrocie wózkami, przekazania informacji na temat ilości sztuk produktów wprowadzonych na rynek, listy dystrybutorów oraz ilości wózków posiadanych na stanie magazynowym. Jednocześnie, Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania z prośbą o przekazanie informacji na temat ewentualnych skarg lub reklamacji dotyczących kwestionowanego produktu. Ponadto organ nadzoru zwrócił się do strony postępowania o potwierdzenie informacji o ilości wózków wprowadzonych na rynek w drodze sprzedaży detalicznej z podaniem cen po jakich zostały sprzedane konsumentom, a w przypadku sprzedaży wózków innym przedsiębiorcom, przedstawienia listy dystrybutorów, ze wskazaniem ilości sztuk produktów dostarczonych każdemu z nich oraz jednostkowej ceny ich sprzedaży. W tym samym piśmie Prezes UOKiK wskazał również, iż w przypadku podjęcia przez stronę postępowania decyzji o wyeliminowaniu zagrożeń stwarzanych przez produkty, powinna przekazać dowody potwierdzające powyższą okoliczność i wskazać, jakie działania są w jego opinii zasadne.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 23 lipca 2020 r. – k. 7 - 14 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Z uwagi na nieprzekazanie w wyznaczonym terminie przez stronę postępowania swojego stanowiska, pismem z 6 października 2020 r., Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów oraz zgłoszonych żądań.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 6 października 2020 r. – k. 15 -17 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Strona postępowania, pomimo dwukrotnego wezwania do przedstawienia swojego stanowiska, nie ustosunkowała się do żadnego z pism Prezesa UOKiK i nie skorzystała z przysługujących jej praw do wypowiedzenia się ani zapoznania się z materiałem dowodowym w sprawie.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca Ewa Suder prowadząca działalność gospodarczą pod firmą F.P.H.U „JUNIOR – SUDER” Ewa Suder w Myślenicach wprowadziła wózek VERSO (gondola + spacerówka) na rynek i jest jego producentem w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit a) ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, zgodnie z którym za producenta uznaje się przedsiębiorcę prowadzącego w Unii Europejskiej lub na terytorium państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym działalność polegającą na wytwarzaniu produktu albo każdą inną osobę, która występuje jako wytwórca, umieszczając na produkcie bądź do niego dołączając swoje nazwisko, nazwę, znak towarowy bądź inne odróżniające oznaczenie, a także osobę, która naprawia lub regeneruje produkt. Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, iż że do produktu dołączona została instrukcja, w której wskazana była informacja o producencie: „*F.P.H.U. „JUNIOR – SUDER”, „(...)” Myślenice, (...)”*. Ponadto strona postępowania w trakcie kontroli złożyła oświadczenie, z którego wynika, że dwukrotnie wyprodukowała wózki będące przedmiotem niniejszego postępowania tj. w dniu 20 listopada 2019 r. w ilości 25 sztuk, a następnie drugą partię produktu wyprodukowała w dniu 17 stycznia 2020 r. w ilości 15 sztuk.

Dowód: oświadczenie z 3 marca 2020 r. – k. 50 akta kontroli (nr WPR.8361.270.2019 oraz WPR.8361.111.2020,) - k. 1-83 akt kontroli Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent jest zobowiązany wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz

wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym użytkowaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, nie jest produktem bezpiecznym.

W myśl art. 6 ust. 3 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, bezpieczeństwo produktu ocenia się z uwzględnieniem spełniania przez produkt wymagań wynikających z dobrowolnych norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej będących transpozycją norm europejskich innych niż normy uznane przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów. Z uwagi na fakt, że norma PN-EN 1888:2012 „*Artykuły dla dzieci. Wózki dziecięce. Wymagania bezpieczeństwa i metody badań.*” jest wyżej opisanym rodzajem normy, Prezes UOKiK dokonał oceny bezpieczeństwa wózka z uwzględnieniem określonych w nich wymagań.

Podstawę do wszczęcia niniejszego postępowania stanowiły negatywne wyniki badań laboratoryjnych wózka przeprowadzonych przez Laboratorium Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Lublinie. Badanie to wykazało, że wózek nie spełnia wymagań pkt 8.1.3.1.1 ww. normy, ponieważ w trakcie przykładania siły 200 N (w kierunku prawy pas biodrowy/lewy pas naramienny) zapięcie uległo zwolnieniu (*vide* sprawozdanie z badań nr 410/2019 z dnia 22 stycznia 2020 r.). Zgodnie z pkt 8.1.3.1.1 normy, podczas badania zgodnie z pkt 8.1.3.2.3 w dowolnym kierunku, zapięcia nie powinny ulec zwolnieniu ani uszkodzeniu, które wpływa niekorzystnie na normalne działanie i funkcjonowanie. Ponadto brak było ostrzeżenia: „*OSTRZEŻENIE To siedzisko nie jest odpowiednie dla dzieci w wieku poniżej 6 miesiąca życia*”. Zgodnie z pkt 8.1.1.1.2 normy wózki przeznaczone dla dzieci w wieku od 6 miesiąca życia powinny być oznakowane takim ostrzeżeniem, które jest widoczne podczas składania, rozkładania lub regulacji wózka. Powyższe nieprawidłowości mogą stwarzać ryzyko nagłego rozpięcia pasów bezpieczeństwa podczas przewożenia dziecka w wózku z uwagi na zwolnienie zapięcia, co konsekwencji może spowodować stłuczenia i otarcia na ciele dziecka bądź złamania w wyniku jego niekontrolowanego przemieszczenia się bądź wypadnięcia z wózka. Natomiast brak ww. ostrzeżenia może wpływać na użytkowanie produktu w sposób niezapewniający bezpieczeństwa przewożonego w nim dziecka.

Ze zgromadzonego w toku kontroli przeprowadzonej przez inspektorów reprezentujących Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej materiału dowodowego wynika, że strona postępowania dwukrotnie wyprodukowała wózki będące przedmiotem niniejszego postępowania tj. w dniu 20 listopada 2019 r. w ilości 25 sztuk, a następnie drugą partię produktu w

ilości 15 sztuk wyprodukowała w dniu 17 stycznia 2020 r. Strona postępowania wprowadziła na rynek 35 wózków, z czego 3 sztuki produktu sprzedała bezpośrednio konsumentom, natomiast pozostało jej na stanie magazynowym 5 sztuk wózka w tym 3 sztuki produktu zostały zabezpieczone w toku kontroli.

Mając na uwadze wyniki badań laboratoryjnych, Prezes UOKiK podzielił opinię inspektorów Inspekcji Handlowej i uznał, że kwestionowany produkt nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w związku z czym może stwarzać zagrożenie dla zdrowia lub życia użytkowników (małych dzieci). Przedsiębiorca będący stroną niniejszego postępowania, w piśmie z 23 lipca 2020 r. został poinformowany przez Prezesa UOKiK jakie dowody powinien przedstawić, aby potwierdzić wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez wózki będące przedmiotem niniejszego postępowania, zarówno te posiadane na stanie magazynowym, jak i wprowadzone na rynek. Strona postępowania nie przedstawiła jednak żadnych dowodów w tym zakresie oraz nie wniosła o przedłużenie terminu na ich przedstawienie. Ponadto strona postępowania w toku postępowania nie potwierdziła informacji na temat okresu i ilości wózków wprowadzonych na rynek, ponadto nie poinformowała, czy otrzymywała skargi lub reklamacje od konsumentów na kwestionowane produkty. Strona postępowania nie przekazała również listy dystrybutorów, którym sprzedała ten produkt, ani dowodów świadczących o wyeliminowaniu zagrożeń stwarzanych przez produkt. Strona postępowania nie przedstawiła również żadnych dowodów poświadczających, iż produkowany przez nią model wózka jest bezpieczny. W związku z tym, że pomimo posiadanej wiedzy, że wózki mogą nie spełniać ogólnych wymagań bezpieczeństwa strona postępowania nie podjęła żadnej współpracy z organem nadzoru. Prezes UOKiK był zobligowany podjąć środki przewidziane w art. 24 ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

W przypadku stwierdzenia, że produkt nie jest bezpieczny, Prezes UOKiK stosuje środki określone w art. 24 ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z art. 24 ust. 10 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów powyższe środki mogą być stosowane wyłącznie w celu odwrócenia niebezpieczeństwa oraz zapewnienia ochrony zdrowia i życia konsumentów. Środki te można stosować pojedynczo lub łącznie, w zależności od zakresu i rodzaju stwierdzonych niezgodności z wymaganiami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktu, jak również zagrożenia stwarzanego przez produkt.

Ze względu na zagrożenia stwarzane przez wózek, Prezes UOKiK uznał za niezbędne zakazanie wprowadzania przedmiotowego produktu na rynek oraz nakazanie jego natychmiastowego wycofania z rynku. W związku z powyższym, w przypadku wózków wprowadzonych na rynek niezbędne jest podjęcie działań mających na celu odebranie tych produktów od dystrybutorów i

przekazanie Prezesowi UOKiK dowodów tych działań w postaci faktur korygujących. Jeśli dystrybutorzy nie posiadają już wózków, strona postępowania powinna przedstawić ich oświadczenia potwierdzające tę okoliczność. Wózki będące w posiadaniu strony postępowania, jak również odebrane od dystrybutorów, powinny zostać naprawione (w zakresie zapięć), w taki sposób, aby spełniały wymagania określone w pkt 8.1.3.1.1 normy oraz powinny zostać oznakowane zgodnie z pkt 8.1.1.1.2 normy poprzez umieszczenie ostrzeżenia „*OSTRZEŻENIE To siedzisko nie jest odpowiednie dla dzieci w wieku poniżej 6 miesiąca życia*”, w taki sposób, aby ostrzeżenie to było widoczne podczas składania, rozkładania lub regulacji wózka (jako dowód należy przedstawić sprawozdanie z badań laboratoryjnych zmodyfikowanego wózka wraz z oświadczeniem ile produktów zostało naprawionych) albo zniszczone (jako dowód należy przedstawić protokół likwidacji wraz ze zdjęciami zniszczonych wózków, dokument przekazania do utylizacji albo fakturę potwierdzającą wykonanie takiej usługi przez zewnętrzny podmiot). Ponadto należy przedstawić dowód świadczący o oznakowaniu wózków ostrzeżeniem zgodnie z pkt 8.1.1.1.2 normy np. w postaci dokumentacji fotograficznej.

Zastosowane przez Prezesa UOKiK środki określone w art. 24 ust. 4 pkt 1 lit. b oraz pkt 2 lit. b ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów są adekwatne do zagrożenia stwarzanego przez produkt będące przedmiotem postępowania.

Jednocześnie, z uwagi na fakt, że Prezes UOKiK uznał, iż wózki nie spełniają wymagań bezpieczeństwa określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, wprowadzający je na rynek przedsiębiorca Ewa Suder prowadząca działalność gospodarczą pod firmą F.P.H.U „JUNIOR – SUDER” Ewa Suder w Myślenicach naruszyła obowiązek określony w art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, co wyczerpuje przesłanki określone w art. 33a ust. 2 pkt 2 powyższej ustawy.

Zgodnie z art. 33a ust 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, Prezes UOKiK może nałożyć na producenta karę pieniężną w wysokości do 100 000 zł.

Administracyjne kary pieniężne nakładane przez Prezesa UOKiK na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów mają charakter fakultatywny i stanowią istotny instrument, który ma na celu przyczynienie się do przestrzegania przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów przez podmioty gospodarcze, w celu zapewnienia wysokiego poziomu ochrony konsumentów. Nakładanie ich - względnie samo zagrożenie nimi - stanowi istotny instrument, który ma na celu przyczynienie się do przestrzegania przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów przez ww. podmioty. Kara pieniężna nakładana przez organ nadzoru ma charakter represyjno – wychowawczy i jest nakładana oraz wykonywana w celu zachowania oraz przestrzegania

obowiązującego porządku prawnego. Ma ona na celu prewencję, tj. zapobieganie w przyszłości tego rodzaju naruszeniom ustawy, jak również represję, czyli ma stanowić odczuwalną dolegliwość za jej naruszenie.

Ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie zawiera zamkniętego katalogu przesłanek, od których uzależniona jest wysokość kar nakładanych na przedsiębiorców. Art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie stanowi, że wysokość kary ustala się uwzględniając w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków. Możliwość zastosowania dolegliwości finansowej nie jest uzależniona od wyeliminowania przez producenta zagrożenia stwarzanego przez produkt, od podjęcia współpracy ani od braku wiedzy o tym, że wprowadzany na rynek produkt nie jest bezpieczny.

Biorąc pod uwagę powyższe, przy ustalaniu wysokości kary organ nadzoru uwzględnił w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków przez stronę postępowania, a przede wszystkim brak współpracy z organem nadzoru w wyeliminowaniu zagrożenia stwarzanego przez produkt będący przedmiotem niniejszego postępowania. Działalność strony postępowania ma charakter profesjonalny (zawodowy), co oznacza, że konsumenci mają prawo oczekiwać, iż wprowadzane przez tego przedsiębiorcę na rynek produkty będą spełniały wymagania bezpieczeństwa. Nie ulega wątpliwości, że od osoby prowadzącej działalność gospodarczą w określonej dziedzinie należy oczekiwać znajomości przepisów prawnych regulujących tę działalność w stopniu wystarczającym do jej poprawnego prowadzenia (*vide* wyrok NSA OZ w Gdańsku z 29 listopada 2000 r., I SA/Gd 1185/9: „*Każda osoba przystępująca bowiem do prowadzenia działalności gospodarczej winna być zorientowana w przepisach prawnych regulujących tę działalność*”).

W niniejszym postępowaniu za okoliczność obciążającą Prezes UOKiK w pierwszej kolejności uznał brak współpracy strony postępowania z organem nadzoru. Zgodnie bowiem z art. 12 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów producenci i dystrybutorzy, w zakresie prowadzonej działalności, są zobowiązani współpracować z organem nadzoru i wojewódzkim inspektorem Inspekcji Handlowe w celu uniknięcia lub eliminacji zagrożeń stwarzanych przez produkty przez nich dostarczane lub udostępniane. W toku postępowania dwa pisma skierowane do strony postępowania zostały przez nią odebrane, co zostało poświadczony jej własnoręcznym podpisem. Strona postępowania posiadała zatem wiedzę o toczącym się postępowaniu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa wózka, a pomimo to nie podjęła żadnych działań, co przyczyniło się do pozostania na rynku produktu, który nie jest bezpieczny. W konsekwencji, żadna sztuka produktu nie została wycofana z rynku i wózki mogą pozostawać w dalszym ciągu na rynku, jak i być użytkowane przez małych konsumentów, narażając ich na stwarzane przez wózek zagrożenie dla zdrowia Kolejną okolicznością obciążającą jaką przy wymierzaniu wysokości kary wziął Prezes UOKiK pod uwagę jest to, iż przedmiotem postępowania jest produkt, który przeznaczony jest dla kategorii konsumentów

podlegających szczególnej ochronie ustawowej, tj. dla małych dzieci. Należy również zauważyć, że norma PN-EN 1888:2012 „*Artykuły dla dzieci. Wózki dziecięce. Wymagania bezpieczeństwa i metody badań.*” na zgodność z którą badany był wózek, obowiązuje od kilku lat, a zatem strona postępowania miała czas, aby się zapoznać z jej wymaganiami.

Za okoliczność łagodzącą w niniejszej sprawie Prezes UOKiK uznał fakt, że wobec strony postępowania nie było prowadzone wcześniej postępowanie na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Na korzyść strony postępowania przemawia także fakt, iż strona postępowania wprowadziła na rynek niewielką liczbę produktów tj. 35 sztuk wózków.

W postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów kryterium pomocniczym przy określeniu wysokości kary pieniężnej stanowi wysokość korzyści majątkowej osiągniętej przez stronę postępowania ze sprzedaży produktów będących jego przedmiotem. Korzyść osiągniętą ze sprzedaży stanowi iloczyn sprzedanych produktów, które nie spełniają ogólnych wymagań bezpieczeństwa i średniej ceny sprzedaży uzyskanej przez stronę postępowania. Z uwagi na brak współpracy, przy ustaleniu ceny sprzedaży jednej sztuki produktu, Prezes UOKiK oparł się na dwóch cenach wskazanych na fakturach sprzedaży wózka znajdujących się w aktach kontroli tj. 799,50 zł oraz 650 zł. W związku z powyższym, organ nadzoru uznał, że średnia cena sprzedaży wózka wyniosła 724,75 zł, a w konsekwencji, osiągnięta przez stronę postępowania korzyść majątkowa ze sprzedaży 35 sztuk produktu wyniosła 25 366,25 zł.

Wymierzając powyższą karę, Prezes UOKiK uwzględnił wagę naruszenia przez stronę postępowania przepisów o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Należy bowiem zauważyć, że nałożona na stronę postępowania kara pieniężna stanowi 5 % maksymalnego wymiaru kary, wynoszącego - zgodnie z ustawą o ogólnym bezpieczeństwie - do 100 000 zł. Prezes UOKiK uznał, że kara określona w sentencji decyzji jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, spełni swój skutek prewencyjny i skłoni przedsiębiorcę do nienaruszania przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Zgodnie z art. 189f § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Powołując się na prezentowane w doktrynie stanowisko („Nowe instytucje” Gajewski 2017, wyd. 1, Legalis), przez wagę naruszenia prawa należy rozumieć istotność, skalę skutków społeczno-gospodarczych, które zostały przez nie wywołane, oraz znaczenie naruszonego obowiązku

administracyjnoprawnego z punktu widzenia systemu prawa; działalności, na której regulację prawną się on składa; oraz dóbr, których ochronie służy. O tym więc, że waga naruszenia prawa jest znikoma będzie można powiedzieć wówczas, gdy wywołane przez nie skutki są niewielkie, czyli dotknęły małej liczby podmiotów i nie zaburzyły przebiegu procesów społeczno-gospodarczych, a jednocześnie – nie wiązało się ono z unicestwieniem lub znaczną ingerencją w dobro chronione daną sankcją i nie miało istotnego wpływu na całościową ocenę zgodności z prawem działalności, której częścią regulacji jest złamany obowiązek administracyjnoprawny.

W niniejszej sprawie Prezes UOKiK uznał, iż przesłanka zaprzestania naruszenia prawa nie znajduje zastosowania. Strona postępowania nie podjęła żadnych działań mających na celu wycofanie z rynku kwestionowanych produktów od ich odbiorców, a także strona postępowania nie przedstawiła żadnych dowodów świadczących o podjęciu działań naprawczych w stosunku do posiadanych na stanie magazynowym 5 wózków, narażając tym samym konsumentów na zagrożenia związane z ich użytkowaniem. Dodatkowo, wózki należą do kategorii produktów, które konsumenci nabywają z zamiarem nie kilkukrotnego, ale dłuższego użytkowania, w związku z czym wzrasta prawdopodobieństwo, że konsumenci posiadają je w swoich gospodarstwach domowych. W konsekwencji, dobro chronione jakim jest zdrowie i życie konsumentów, zostało naruszone. Strona postępowania nie podjęła żadnych działań naprawczych w stosunku do egzemplarzy wózków wprowadzonych na rynek i nie wyeliminowała stwarzanego przez nie zagrożenia.

Również odstąpienie od nałożenia kary na podstawie drugiej z przesłanek wymienionych ww. przepisie nie jest możliwe, ponieważ Prezes UOKiK nie dysponuje wiedzą na temat uprzedniego nałożenia na stronę postępowania prawomocną decyzją administracyjnej kary pieniężnej za to samo zachowanie przez inny uprawniony organ administracji publicznej.

Ostatnia z przesłanek odstąpienia od kary i poprzestania na pouczeniu została sformułowana w art. 189f § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego w związku z § 2 tego przepisu i wiąże się z wydaniem postanowienia. Do czasu wydania zaskarżonej decyzji Prezes UOKiK nie wydał postanowienia, o którym mowa w art. 189f § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, a zatem na podstawie tej przesłanki nie mogło dojść do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu.

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego, organ nadzoru uznał za celowe wymierzenie kary pieniężnej, która w okolicznościach niniejszej sprawy spełni swój skutek prewencyjno-represyjny i skłoni przedsiębiorcę do nienaruszania w przyszłości przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów, jak również do współpracy z Prezesem UOKiK.

Zgodnie z art. 33a ust. 5 i 7 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, karę pieniężną należy uiszczyć w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa UOKiK na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

Niniejsza decyzja, zgodnie z art. 25 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, stanowi podstawę wpisu do prowadzonego przez Prezesa UOKiK rejestru produktów niebezpiecznych. Zgodnie z § 4 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 kwietnia 2004 r. w sprawie szczegółowego sposobu prowadzenia rejestru produktów niebezpiecznych (Dz. U. Nr 87, poz. 814). Zgodnie z art. 30 ust. 4 pkt 1 i ust. 4b pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK usuwa wpis w rejestrze w przypadku gdy osoba zainteresowana udowodni, że wycofano produkt z rynku, jednak nie wcześniej niż w terminie 6 miesięcy od przekazania przez nią dowodów w tym zakresie.

Ponadto, na podstawie art. 25a ust. 1 i 6 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK nakłada na przedsiębiorcę Ewę Suder prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą F.P.H.U „JUNIOR – SUDER” Ewa Suder w Myślenicach obowiązek uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty w wysokości 1 014 zł (słownie: tysiąc czternaście złotych), stanowiącej równowartość kosztów badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez Laboratorium UOKiK w Lublinie. Koszt badań laboratoryjnych produktu ustalono odpowiednio na podstawie kosztorysu badań laboratoryjnych nr 223/2019 z 22 stycznia 2020 r.

Zgodnie z art. 25a ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w związku z art. 2 § 2 i art. 47 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1325), przedsiębiorca Ewa Suder prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą F.P.H.U „JUNIOR – SUDER” Ewa Suder w Myślenicach obowiązana jest uiszczyć ww. kwotę na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji. Zgodnie z art. 143 ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego, wniesienie wniosku o ponowne rozpatrzenie nie wstrzymuje obowiązku uiszczenia opłaty za badanie laboratoryjne.

W związku z powyższym Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie:

- 1) Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. 2020 r. poz. 256, 695 i 1298), w związku z art. 26

ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), strona postępowania może w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

- 2) W przypadku, gdyby strona zamierzała zakwestionować tylko rozstrzygnięcie zawarte w pkt 4 sentencji decyzji, w zakresie nałożonego obowiązku poniesienia opłaty za badania laboratoryjne, strona może, na podstawie art. 127 § w zw. z art. 144 oraz na podstawie art. 141 § 2 ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, 695 i 1298), w związku z art. 26 ustawy z 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047) w terminie 7 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 3) Na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 z późn. zm.), strona postępowania może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, bez skorzystania z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

W przypadku skorzystania z uprawnienia wskazanego w pkt 3 niniejszego pouczenia i zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 1 lub 2 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325), strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stały, który wynosi 200 zł. W przypadku zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 3 lub 4 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:

- a) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna wynosi do 10 000 zł – 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;

b) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 10 000 zł do 50 000 zł – 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;

c) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1500 zł.

Zgodnie z § 5 tego rozporządzenia, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.

- 4) Na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, art. 245 § 1 i art. 246 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325) stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądownoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.
- 5) Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256, 695 i 1298) w trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona postępowania może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

z up. PREZESA
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
DYREKTOR
Departamentu Nadzoru Rynku
ANNA MAZURAK
/podpis elektroniczny/